

Tertius de anima.

eē p̄fētē scdm locū fātasmatibus meis v̄ q̄ sic q̄z fāta smata p̄nt agere in intellectum possibilē virtute intellect⁹ agentis Et tenēdo q̄ fāta hōis et bruti sint eiusdē sp̄ei v̄ q̄ aīa separata posset itelligere p̄ p̄fētā illoz fātasmatū S̄z dicēdū q̄ itellec⁹ agēs nō dat virtutē fātasmatib⁹ agēdi i aliq̄ totalit̄ ex trisecum. Ad. 4. cōcedo q̄ aliq̄ singulare distincte cognoscit Contra v̄le est obiectū itellec⁹ Dicendū q̄ verū est p̄ illo statu. Ad ali⁹ d̄ q̄ nullū est in hoc icōueniēs Supra tñ positi sūt. 4. modi q̄b⁹ aīa sepa ta cognoscit singulare. Et illis modis posset forte cognoscere singulare intuitiue.

Ad. 5. d̄ q̄ aīa nō pōt v̄t illa scia ifusa in corpore nisi corp⁹ sit pueniēter dispositū S̄z aliter v̄t dicere s. t. q. de aīa. ar. xv. ad. 13. et ar. 19. ad. 18m. scz q̄ aīa in corpe pōt itelligere per sp̄es infusas. Et ar. 17. ad. 13. et 15. dicit q̄ dāpnati h̄nt tristitiam de ipso bono cognitiones et ideo nō psequitur beatitudinē illā. Et ad. 6m. ibidem dicit q̄ aliquid assimilatur pluribus scdm eē intelligibile nō autē scdm naturale Et per hoc p̄ ad. 6m. vide ibidem ad tertiu q̄z aīa nō cognoscit infinita distincte nec species numerozū sūt actu infinite. Vel d̄ q̄ virt⁹ intellectiua ē q̄dammodo ifinita q̄z nō terminat p̄ materiam Ad. 7m. dictū est supra de intellectu.

Ad. 8m. d̄ q̄ aīa separata seipsam p̄ seipsā itelligit vt d̄r. s. t. l. p. q. 89. ar. 2. Nec oportet aīam iformare itellecū q̄z ip̄a d̄ se ē itelligibilis z p̄fēs intellectui z hoc sufficit Nec est s̄le d̄ colore q̄ distat a visu nec d̄ deo q̄z de⁹ nō est itimoz i rōe obiecti q̄z nō p̄portionalit̄ ipsi aīe itelligētia tñ deū aliquomodo p̄ sua naturaliacognoscit per suam essentiam in q̄tum ipsa ymago dei.

Ad nonum dicitur quod obiectum in quantum huiusmodi est mouens non motum vel hoc itelligit de obiecto extrinseco. Ad aliud hoc est maxime verum in potētis sensituis vt visus qui recipit colorem secundum esse intentionale alias intellectus eēt nichil cum possit omnia alia itelligere.

Ad 10m. patet ex. 5. vnde anima xp̄i cognoscit finita et tamē nō est infinite p̄fectionis nec intellectus agens licet possit p̄ducere infinitas cognitiones et talis sp̄es est sibi naturalis supposita dispositione vniuersali v̄n. s. t. l. pte. 56. 2. 4. dicit q̄ deus vnā quāq̄ creaturā fecit proportionatāz vniuerso quod facere disposuit et ideo de sp̄ebus concreatis dicitur sicut de fundamēto dom⁹ naturale enī est si domus debet eē magna q̄ sit mai⁹ fūdamētū. Per hoc p̄ ad. 11. si q̄ratur an āgelus de aliquo dubitet videtur q̄ nō ex s. t. de ve. q. 24. ar. 3. Opinatur tñ vt patet ex. s. t. de ma. q. 16. ar. 6. ad 5. dicit tñ q̄ in adam nō fuisset opinio de veri. q. 18. ar. sexto deinde dicitur q̄ itellec⁹ angeli est quodāmodo infinit⁹ s. t. in q. de aīa ar. 18. ad 3m.

Ad 12. d̄ q̄ sp̄es ipso facto q̄ fortes currit representat hoc quia ē effectus nālis sicut per idē speculū cognosco sortē primo currere z postea nō currere

Ad 13. dicitur q̄ simplex noticia de sorte habetur p̄ sp̄em s̄z cognoscē suā cogitationē non pōt. nisi ego veli v̄n si nūc ego velles oēs angeli cognoscerēt quicqd̄ ego cogito Ideo debes velle tunc custodem scire tuas cogitationes.

Ad 14. p̄ ad idē sp̄es em̄ nō representat futura q̄z nō assimilatur eis Nec hoc est ex hoc q̄ res exteri⁹ aliqd̄ causat sicut nec speculū i sp̄eb⁹ q̄n̄ turro

et q̄n̄ desco. Ad aliud d̄ q̄ āgelus nō p̄ponit Nec errat circa naturalia nec forte circa moralē p̄hiam.

Ad 15m. verū est q̄ in aīa sepa ta est intellectus agēs nō autē in āgelo z de h̄is disputatū est supra

Ad 16. supra dictū est quomō āgelus cognoscit deū Quibusdā videtur q̄ adā aīa lapsū āgeli z substantie sepa te h̄nt de deo distinctā noticiā abstractiua z a p̄ncipio sue creationis sicut paulus post rap̄tū q̄z habuerūt noticiā matutinā qua res cognoscitur in verbo Non q̄ tunc viderēt deū intuitiue s̄z cognouerūt eū scd̄z p̄ceptuz p̄p̄riū et distinctū p̄ noticiā abstractiua z hec ē media inter cognitionē quā nos nūc habemus de deo et cognitionem beatorum Quā autē nichil p̄fectionis sit gratis remouēduz ab angelis videtur q̄ p̄dicto modo deū cognouerunt p̄ sp̄es ifusā. Alias nō perfecti⁹ cognouissēt q̄z nos q̄z nō cognouissēt deū nisi cōfufe Et scdm aliquos p̄ discursū q̄d tñ est falsū q̄z non discurrūt z an̄q̄ aliquid cognoscatur p̄ discursū oportet de ip̄o p̄haberi simplicē p̄ceptū sed iste mod⁹ multis nō placet q̄z cognitio p̄p̄ria z distincta ipsi⁹ dei videt̄ esse supnaturalis Sed tūc q̄rit quomō āgeli an̄q̄ eēnt b̄ti habuerūt in p̄bo cognitionē matutinā. R̄s̄det. s. t. de po. q. 4. ar. 2. 4m. quod āgelus cognouit res dupl̄ scz in verbo z i p̄p̄rio ḡne. Et scda cognitio vocat̄ vel p̄p̄ria z ē p̄ species ifluxas P̄p̄ria autē d̄r matutina q̄ est p̄ hoc q̄ āgelus per suā eēntiā cognoscit deū qui est p̄ncipiū oīz rerū et sic nō d̄r esse i verbo quasi viderit ip̄z deū s̄z p̄ q̄to in sua eēntia relucebat deus Sed cōtra. Ex hoc q̄ cōfufe cognoscim⁹ deū nō dicimur h̄re cognitionē rexi in p̄bo Nec p̄ hoc cognoscim⁹ naturāz musce ergo videtur q̄ āgelus qui res oēs in verbo cognouit habuit distinctāz noticiā de deo per quā cognouit res Dicēduz q̄ nō sequitur si habuit cognitionē magis p̄fectā q̄z nos habeamus.

D. 2. sic p̄cedit v̄t q̄ possum⁹ sil̄ plura itelligere q̄z act⁹ prudētie ē sil̄ in intellectu cū actu fidi q̄z act⁹ volūtatis cui subordinat̄ act⁹ fidei ē aliq̄ bon⁹ n̄ mol̄t̄ erḡ ē cū actu prudētie. S̄z cōtra idē corp⁹ nō pōt figurari diuersis figuris.

R̄s̄deo dicēdū scdm s. t. j. p. q. 85. ar. 4. Duobus modis contingit plura itelligere scz p̄ modum vni⁹ hoc est per vnā sp̄em scd̄o p̄ modū pluriū Primomodo possibile est itellecū simul plura itelligere sic enim deus oīa simul itelligit per suā essentiam non autē scd̄o modo q̄z impossibile est idē subiectū p̄fici simul plurib⁹ formis vni⁹ generis sicut impossibile est idē corpus colorari diuersis coloribus modo omnes species intelligibiles sunt vni⁹ generis q̄z sunt p̄fectiones vni⁹ potētie itellectiue licet res quarum sūt sp̄es sint diuersorum generum.

Item in ar. 2. thopi. dicit q̄ p̄tingit multa scire itelligere aut vniū Itē hō nō pōt sil̄ plura cogitare Alias posset sil̄ cogitare oīa q̄z h̄z sp̄es h̄ic dicit q̄ dā q̄ nō est s̄le de colore et de itellectione quia colores h̄nt p̄trarietate nō aut itellectiones S̄z tūc arguat̄ de figuris q̄ nō p̄trariāt Itē. 4. meth. d̄r q̄ qui vniū non itelligit nichil itelligit. Ad aliud p̄cedūt q̄ q̄s p̄t sil̄ plura cogitare oīa q̄rū h̄z sp̄es Contra tūc potētta itellectiua esset ifinita quia si detur q̄ est finita sequitur q̄ potest habere tot species q̄ non poterit simul per illas itelligere. Item pluribus intentus defecit ad singula sensus.

Itē p̄t argui sicut prius quia posse itelligere duo